

[Indenrigsministeren.]

Der er heller ikke mange bemærkninger at svare på.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen fremdrog en række forhold, som måtte bringes i orden, før et lovforslag som dette kunne fremsættes. Så vidt vi i ministeriet har kunnet overse det, mener vi, at der er taget hensyn til alle disse forhold, og at det ligger klart, hvordan overgangen skal foregå. Det er rigtigt, at folketinget for så vidt kun har at sige ja eller nej til et sådant lovforslag, idet man jo herfra ikke kan pålægge hverken amtskommunen eller Skjern kommune at gå ind på andre forhold end dem, som de frivilligt har truffet overenskomst om; og det, som ministeriet har skullet, var altså at påse, at denne overenskomst var oprettet på en forsvarlig måde, og at de forskellige spørgsmål, der kunne rejse sig, blev rigtigt løst. I lovforslaget og de ledsagende bemærkninger er der givet udtryk for, at alle disse ting er taget i betragtning, så vidt det da er muligt.

Der er blevet vekslet nogle bemærkninger om skatterne på fast ejendom. Vi ved alle sammen, at man i købstæderne har fastere regler for, hvordan disse skatter udskrives, end man har i sognekommunerne, men som nævnt i lovforslaget er der fastlagt en ramme, som over en række år vil give en gradvis tilpasning til den nye udskrivningsform. I bemærkningerne til lovforslaget vil man finde en opgørelse over, hvor store ejendomsskatterne vil blive i sammenligning med deres hidtidige størrelse; til at begynde med bliver der ikke nogen stor forskel; forskellen vil først komme efterhånden, og i den mellemliggende tid må man tænke sig at kommunens økonomi har tilpasset sig til de ændrede forhold.

Jeg takker som sagt for tilslutningen og håber, at vi kan få lovforslaget gennemført ret hurtigt. Vi anser tidspunktet for Skjern kommunes oprettelse til købstad for at være heldigt valgt, idet man kan begynde med at gå ind i en ny kommunal 4-årig periode, og der bliver i tiden indtil 1. april et passende tidsrum til at ordne de praktiske forhold, inden byen går ind under sin nye status.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 697, fremsættelsen i tidenden sp. 1011).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Aage Knudsen: Det foreliggende forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer kan ikke give mig anledning til mange bemærkninger, idet et lovforslag af samme indhold gennem en længere årrække hvert år er blevet vedtaget her i tinget. Lovforslaget bemyndiger ministeren for offentlige arbejder til at foretage ekspropriationer til statsbanernes, post- og telegrafvæsenets og de koncessionerede telefonselskabers nyanlæg og udvidelser af stationsbygninger, telefoncentraler, sporanlæg og ledningsanlæg m. v., alt for så vidt der er givet bevilling hertil på finanslov og tillægsbevillingslov for finansåret 1958-59. Der er sikkert enighed om, at loven er nødvendig, og jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Peter Larsen: Vi kan fra venstres side anbefale det foreliggende lovforslag. Det er jo enslydende med tidligere lovforslag af samme art, og loven er en nødvendig forudsætning for, at udviklingen på de områder, lovforslaget omhandler, kan finde sted.

Jeg vil imidlertid gerne i forbindelse med dette ekspropriationslovforslag benytte lejligheden til mere generelt at rejse spørgsmålet om reglerne for foretagelse af ekspropriationsforretninger både her og på andre områder. Vi ved, at grundreglerne for disse ekspropriationsforretninger findes i den gamle forordning af 1845. Vi er også vidende om, at en række mindre ændringer i en række love af forskellig art har gjort denne forordning anvendelig i vor tid.

Sidste gang blev den ændret i 1928, og det er bl. a. det forhold, der danner grundlaget for denne lov. Man vil se af bemærkningerne til 1928-loven, at man dengang fra